

Ustimmii Căutători De Aur

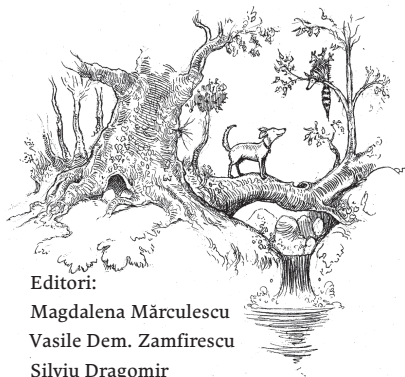
Sau, cum se spunea odată, o
Relatare a aventurilor unui
cățel în Australia

Text și ilustrații de
Harry Horse

Traducere din engleză
de Luminița Gavrilă

Editori:

Magdalena Mărculescu
Vasile Dem. Zamfirescu
Silviu Dragomir

Fondator:

Ion Mărculescu, 1994

Redactare:

Ruxandra Chiriță

Director producție:

Cristian Claudiu Coban

DTP:

Faber Studio

CALIGRAFIE:

Faber Studio (Adelina Butnaru)

CORECTURĂ:

Cristina Niță

Loreta Budin

**Descrierea CIP a Bibliotecii
Naționale a României**
Horse, Harry

**Ultimii căutători de aur / text și
il.: Harry Horse; trad. din engleză
de Luminița Gavrilă. – București:
Pandora Publishing, 2019**

ISBN 978-606-978-189-0

I. Gavrilă, Luminița (trad.)

821.111

Pentru Mandy și Roo

Titlul original: The Last Gold Diggers

Text și ilustrații: Harry Horse

Original English language
edition first published by
Penguin Books Ltd, London

Text and illustrations copyright
© Harry Horse 1998

The author and illustrator has
asserted his moral rights.
All rights reserved.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte
a acestei cărți nu poate fi reprodusă,
transmisă, difuzată sau păstrată cu
ajutorul unui sistem de stocare, în
nicio formă și în niciun mod, grafic,
electronic sau mecanic, inclusiv prin
fotocopiere, înregistrare și multiplicare,
fără acordul prealabil scris al editorului.

Copyright © Pandora Publishing, 2019
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90
Fax: +4 0372 25 20 20

www.pandoram.ro

Pandora M face parte
din Grupul Editorial Trei.

Colecție coordonată de
Virginia Costeschi

Ultimii căutători de aur

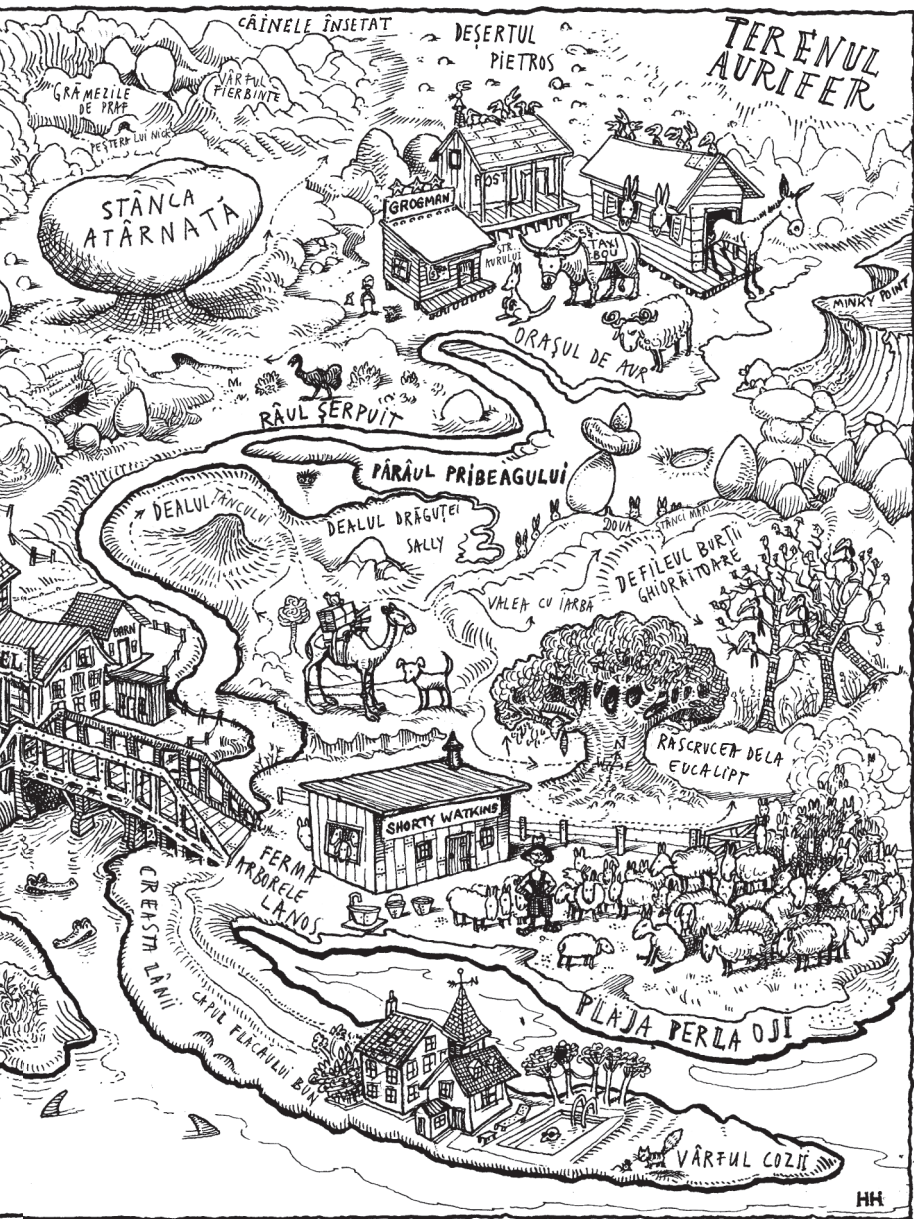

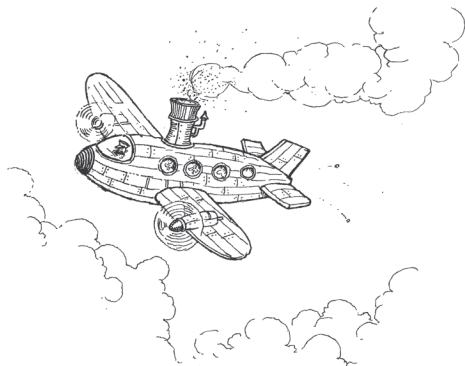
Roo locuiește împreună cu Harry Horse și Mandy la ferma Christmas Hill. De la apariția cărții *Ultimii urși polari*, a refuzat mai multe oferte de a juca în filme, preferând să-și concentreze atenția asupra iepurilor. Ambiția ei este să dețină eventual unul. În prezent lucrează la prima ei carte, intitulată provizoriu *Iepurii răi*.

Harry Horse a scris și ilustrat numeroase cărți pentru copii, inclusiv *The Ogopogo — My Journey with the Loch Ness Monster*, cu care a câștigat Premiul scriitorilor oferit de Consiliul Scoțian de Artă. Este și un binecunoscut caricaturist, semnând caricaturi politice pentru revistele *New Yorker*, *Guardian* și *Scotland on Sunday*. Contrar așteptărilor, iepurii nu joacă un rol important în viața lui.

25 noiembrie

Dragă nepoate,

Îți scriu ca să știi că eu și Roo suntem bine. Când vei citi această scrisoare, noi vom fi în avion spre Australia.

Îmi pare rău că n-am putut să ne luăm rămas-bun de la tine, dar a trebuit să plec de acasă în toiul nopții, deoarece știam că mama ta și tatăl tău se împotriveau plecării mele în această călătorie. Când le-am zis prima dată că intenționez să plec în Australia, atâta tevatură au făcut, de-ai fi zis că aveam de gând să mă duc la capătul lumii. Mă tem c-a trebuit să mă furișez afară din casă ca un șoarece, având grijă să nu trezesc pe vreunul dintre voi. Oi avea eu 79 de ani, dar încă mă pot furișa afară din casă fără să trezesc pe careva. Roo, însă, a fost cât pe ce să strice totul. A început să latre la reflexia ei în oglinda din vestibul. A trebuit s-o bag în sacul de golf și să trag fermoarul ca să nu se audă.

Plec în Australia ca să-l caut pe fratele meu, unchiul tău Vincent. El e cel mai mare dintre cei cinci frați ai mei. Când avea 17 ani, s-a ascuns la bordul unui vapor și a plecat în Australia.

Tare supărați am fost când a fugit Vincent, iar tata a sunat la Ministerul de Interne, dar n-au avut ce să facă. A lăsat doar un bilet:

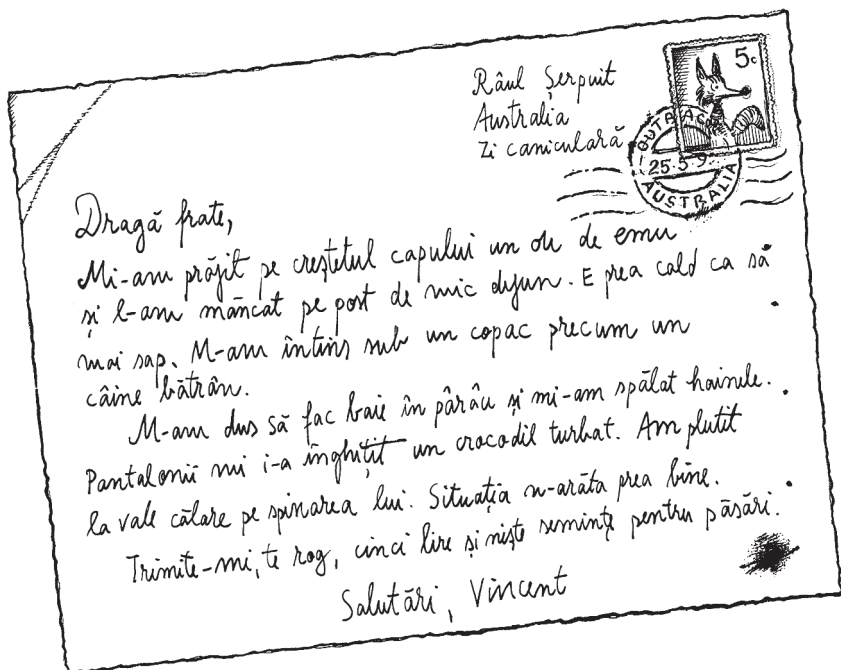
Adios,
Am plecat să caut aur în Australia.
Când o ră-l găesc, o să-l aduc acasă.
Salutări,
Vincent

Luni de zile n-am primit nicio veste de la el, apoi, de Crăciun, ne-a trimis un colet cu lucruri neobișnuite pe care le găsisese prin Australia (un ou de struț, un bumerang, un vierme de acacia uscat și niște țepi de la un furnicar spinos), alături de o scrisoare în care spunea că el era acum căutător de aur și avea propria lui mină în Valea cu Praf. Deși nu găsisese aur, părea să aibă perspective bune. Ne-a scris în fiecare lună, indiferent unde se afla, astfel încât, după ani de zile, strânsesem sute de cărți poștale de la el. Ne spunea că trăise cu niște aborigeni într-o

peșteră; că mersese călare pe un măgar printr-un deșert teribil și până la urmă ajunsese să-l care el în cârcă pe măgar; că se luptase cu un rechin în largul Marii Bariere de Corali. Dar nu găsisese niciun gram de aur.

Apoi, brusc, vederile au încetat să mai vină. Să i se fi întâmplat vreo nenorocire?

Iată una dintre ultimele vederi pe care le-am primit de la unchiul tău Vincent. Pe față era poza unui cangur cu pălărie, iar jos de tot scria cu litere mari și prietenoase „Sal'tare, amice”.

M-am îngrijorat când am citit vederea asta, nepoate. Fratele meu are 84 de ani. N-ar trebui să se pună cu crocodilii la vârsta lui. Atunci m-am decis să plec în Australia și să-l aduc acasă. Știam că nu va fi ușor să-l găesc. Australia este imensă și cea mai mare parte din ea e zonă sălbatică, de stepă, cu regiuni neexplorate. Speram că nu e prea târziu să-l găesc.

M-am dus la bibliotecă și am citit tot ce-am putut despre Australia — unde se află, cum arată și ce fel de animale trăiesc acolo. N-am găsit prea multe despre Valea cu Praf și n-am găsit deloc Râul Șerpuit.

Am cumpărat un bilet de avion de la compania Quality Airlines, întrucât a fost cea mai ieftină pe care am găsit-o și singura care accepta câini. Știi, nepoate, mă tem că a trebuit s-o iau și pe Roo cu mine în Australia. Sigur,

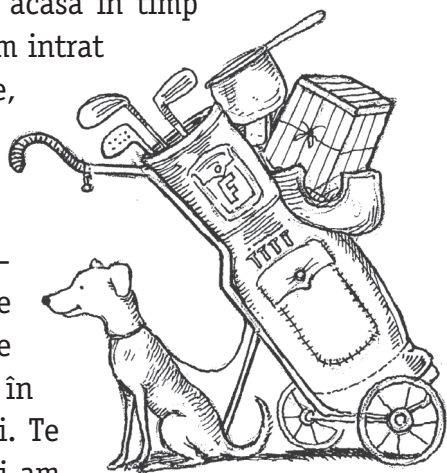

Singurele cărți despre Australia pe care le-am găsit la bibliotecă

ideal ar fi un câine detectiv adevărat, dar nu mi-am permis, așa că va trebui să mă mulțumesc cu Roo. Ea zice că în mod deosebit câinii

din rasa ei se descurcă excepțional de bine pe nisip fiindcă au labe speciale, care îi împiedică să alunece pe porțiunile abrupte. Sunt sigur că la un moment dat, în timpul expediției, acest lucru se va dovedi util.

Am plecat de acasă în timp ce tu dormeai. Am intrat să te văd, nepoate, dar tu dormeai dus, întors în pat cu capul în locul picioarelor. Îl auzeam pe unchiul Freddie sforăind liniștit în camera de alături. Te rog să-i spui că i-am luat cu împrumut

noul cărucior de golf. Aveam nevoie de ceva cu care să cărăm echipamentul și n-am găsit altceva. Nu-i vina mea că vechiul cărucior de golf a fost mâncat de câini la Polul Nord, unde eu și Roo ne-am dus să căutăm ultimii urși polari. A fost un accident tragic și nu l-am putut evita. Asigură-l pe unchiul Freddie că de data asta vom avea mare grijă de cărucior. Îi dau cuvântul meu de onoare.

Să nu-ți faci griji pentru noi, nepoate. Avem vechea mea busolă de cercetaș. N-o să ne rătăcim.

Roo mi-a spus că poți să ai tu grijă de osul ei. Este după canapea, sub păturică. Coșul ei l-am luat cu noi, așa că nu-l căuta.

Transmite-i toată dragostea mea mamei tale și spune-i că îmi pare foarte rău, dar trebuia să plec. O să-l găsim pe unchiul Vincent și-o să-l aducem acasă. Mi-e dor de el.

Cu drag,

Bunnicul

